

«Després de les consultes, tot és més possible»

Nació Digital entrevista l'escriptor Antoni Pladevall, que ha publicat 'Tot és possible', una novel·la sobre les consultes sobiranistes celebrades a Osona.

Antoni Pladevall, l'escriptor que posa en solfa les consultes. Foto: Ed.62

Antoni Pladevall (Taradell, 1961). Escriptor. Doctor en filologia clàssica, actualment imparteix classes de grec i de llatí a l'Institut de Vic (Vic). Amb la novel·la 'La papallona negra' va guanyar el premi Carlemany l'any 2008; i ara publica 'Tot és possible' (Editorial Columna 2011), ens proposa una ficció sociopolítica sobre la primera onada de consultes sobiranistes del diumenge 13-D a Osona. Un relat que no és cap crònica, sinó una posada negra sobre blanc d'un moviment que 'capgirarà la història'. 'Emocions transcrits d'una força col·lectiva extrapolable a qualsevol poble on s'hagi celebrat una consulta sobre la independència' defineix el mateix Pladevall. Està convençut que arribarem a Ítaca.

-Tot és possible?

I tant, fins i tot el passat 10 d'abril, malgrat les temences, va ser un triomf imprevisible per les característiques de volum de Barcelona.

- I les socials

Per descomptat. Per la seva diversitat i pluralitat. Barcelona és unes quantes Barcelones i els barris han pogut dir la seva.

- La novel·la no és pas ni un dietari, ni una crònica sinó una visió personal proactiva del 'goyeri' català, com ha canviat Taradell després de la consulta?

Taradell es va sentir orgullosa de la feina feta: va superar les expectatives del 40% de participació en la consulta, vam superar el 52%. Taradell es manté ferma i disposada als nous combats. Estem convençuts que les consultes tenen una gran força moral i simbòlica, malgrat els detractors asseguren que les consultes no són vinculants ni oficials.

Cal recordar que els estats es construeixen amb moral i amb símbols. Les consultes constitueixen un entrenament i un assaig difícil de calibrar del qual no sabem fins a quin punt hi ha gent disposada a fer el pas. Penso que com s'han organitzat amb tenacitat però amb recursos precaris, no podem mesurar encara la seva gran força moral, per això aquest recel dels detractors, és el que els inquieta i molesta.

- Això seria doncs, ha vençut Weber a Montesquieu, la força de l'autoritat moral per sobre del poder

Sí. La gent corrent estem fent un pas que va més enllà que el que marca la classe política, no és adjectivable. Una demostració extraordinària de la força del moviment social.

- Una conclusió de la novel·la és que no hi ha un líder messiànic i en canvi hi ha molts líders

Sí, és una novel·la, un relat vivencial extrapolable arreu del país. El que vam viure va deixar-nos una emoció colpidora, records inesborrables. Per tant, l'agenda i l'execució de la celebració de la

consulta amb una subtrama per greixar i fer mengívola la novel·la, demostra que va ser tot un poble qui va lluitar per un objectiu.

- En aquesta trama es desemmascaren certes veritats de la realitat que la història ens ha amagat com ara posicionaments de líders municipals socialistes especialment bel·ligerants amb la celebració de la consulta

La novel·la retrata tothom que va participar d'una manera o un altra en l'organització, encara que fos a la contra. Sí, intento que sigui un document fidedigne i que retrati atribuint a cadascú el que es va guanyar en aquell moment. Fos en contra o a favor.

- Un protagonisme especial en la novel·la són els mitjans de comunicació, fins a quin punt van ser claus per l'èxit de la consulta?

Mira TV3 i Catalunya Ràdio van silenciar les consultes fins que va ser lleig no parlar-ne, en canvi altres mitjans van donar cobertura amb més valentia. Mentre que mitjans públics pagats entre tots callaven com morts, la BBC o Le Monde, venien i cobrien la consulta. Una paradoxa que queda reflectida al llarg de la novel·la.

I la classe política?

Hi van participar a títol individual, Per exemple Quico Homs va votar a Taradell de manera informativa i no clandestinament, com el senyor Mas. La novel·la recull l'únic acte que van organitzar dues formacions nacionalistes, ERC i CiU, demanant el 'Sí?', amb l' Oriol Junqueras i en Quico Homs com oradors. Un acte que algú a titular com 'L'esperit de Taradell'.

- La gràcia de la novel·la és que saps com acaba

Oh i tant! Però hi ha intriga a través de les subtrames que s'incorporen. La tragèdia grega tothom sap com acaba Edip Rei o Medea... però desenvolupar les intrigues m'han servit per explicar quimeres personals a través de la consulta, i fins i tot, aplicar ressons a través d'un personatge que ens mostra la crisi del món rural. Al capdavall, intento transmetre una il·lusió col·lectiva que no es recordava des de l'assemblea de Catalunya.

- Vostè és filòleg clàssic, arribarem a Ítaca

Crec que sí. Hem acabat un procés, que no és innocent. Ara no tot està per fer, i encara tot és més possible, - si adaptem el poema de Martí i Pol-, i ara caldrà tirar pel mateix camí amb imaginació per assegurar que el moviment de les consultes afegeixi més gent a la quimera.

- Com observador no creu que a les consultes li ha faltat traducció política?

Sí, aquest moviment no ha assolit traducció política al Parlament, però és momentani. Això farà un viratge, segur. Acabarà encaixant per plantejar un referèndum vinculant . Diria que a partir de l'any vinent el procés es pot precipitar amb les eleccions de Madrid. La pressió ciutadana si Madrid tanca definitivament les portes acabarà forçant a la classe política.

- Per tant, ja té preparada l'altra novel·la per quan la consulta sigui real

No ho sé, ara quan acabo una obra quedo eixut. (riu) L'emoció em va fer venir de gust escriure aquesta novel·la. Espero poder-la escriure amb aquest final positiu.

- L'emoció alimenta la literatura

Efectivament, el relat de la novel·la és moviment social, col·lectiva, de dimensió... cap a la llibertat

- Moltes gràcies

A vosaltres